З листів Твоїх я ясно бачу
Життя і настроїв криву —
То раптом вибухне нервовість плачу,
То ласка свіжістю запахне наяву…

Тяжкі на нас ці впали роки.
За що така химерна долі гра?
А як хотілося пірнуть в життя потоки
Й гукнути: "Слава!" – переможно…
Праці!
Хотілось, як повітря. Праці!
Щоб, задихаючись, творить для всіх, "для мас".
Та хтось позаздрив нам у "дивному палаці"
І погасив цей творчий наш екстаз.
Мене заслали – сам не знаю за що.
За Україну, що я син її…